

anatomiske strukturer. Samtidig er en moralsk relevant forskel ved vurderingen, at der ikke findes nogen brugbare metoder til bedøvelse af hvalerne forud for snittet.

[...]

Skal man vurdere den eksisterende praksis, kan man forestille sig, at visse ting kunne gøres bedre, f.eks. valg af krog og instruktion i udførelsen af selve aflivningen. Det, at tingene kan gøres bedre, gælder dog også mange danske forhold omkring brug af dyr. Ud fra en dyreetisk betragtning finder jeg, at der er en meget positiv udvikling i gang på Færøerne, hvor fangerne selv forsøger at udvikle deres metoder, så de er effektive og tidssvarende. Jeg mener ikke, at grindefangst adskiller sig væsentligt fra andre accepterede former for brug af dyr, og jeg ser ingen grund til at kritisere grindefangsten på Færøerne ud fra en dyreetisk betragtning.«

Dyrenes Beskyttelse udtaler, at foreningen ikke principielt er imod en menneskelig udnyttelse af vildtlevende pattedyr, men at det skal ske på en dyreværnsmæssig forsvarlig måde. Da en række krav – herunder at hvalerne ikke må stresses, at det ikke må være tilladt at have spyd eller harpun med i nogen båd, at det ikke må være tilladt at bruge krog, at der skal være totalforbud mod slagtning fra bådene, og at hvalerne skal bedøves inden slagtning – efter foreningens opfattelse ikke er opfyldt, tager Dyrenes Beskyttelse afstand fra aflivningsmetoderne.

Det bemærkes i den forbindelse, at det af Landsstyrets udtalelse fremgår, at det er forbudt at anvende harpun og hvalspyd som fangstredskaber på Færøerne, ligesom de tilsynsførende myndigheder kun yderst sjældent og under særlige omstændigheder giver tilladelse at aflive en hval direkte fra båden.

Færøernes Landsstyre har endvidere oplyst, at Den Internationale Hvalfangstkommission (IWC) i 1995 vedtog en resolution, som anerkendte de forbedringer, som de færøske myndigheder og fangere har gjort i forbindelse med aflivningen af grindehvaler.

Spm. nr. S 3663

Til socialministeren (28/8 2000) af:

Aase D. Madsen (DF):

»Er ministeren indstillet på meget hurtigt at imødekomme behovet for flere sikrede institutionspladser til farlige og dybt kriminelle og voldelige unge, som der er et konstateret stort behov for i Århus Amt?«

Begrundelse

Formanden for Århus Amtsråd, Ove Mikkelsen, oplyser til Ekstra Bladet den 25. august 2000, at ministeren har sagt nej til at etablere en ny sikret institution i det tidligere kvindefængsel i Amstrup. Århus Amtsråd har anbefalet dette som en god og billig løsning, som kan imødekomme et meget stort akut behov for flere pladser.

Begrundelsen for ministerens afvisning hviler ifølge Amtsrådsforeningen på uklare og upræcise statistikker. Det er derfor vigtigt at få oplyst, om det dokumenterede behov for flere pladser, som Århus Amt påpeger, ikke er begrundelse nok for, at ministeren i øjeblikket vil tage skridt til at give de fornødne tilladelser.

Svar (11/9 2000)

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen): Jeg kan oplyse, at jeg er bekendt med problematikken omkring de »utilpassede« unge i Århus Amt. Herudover kan jeg oplyse, at ministeriet i tæt dialog med Amtsrådsforeningen - i øjeblikket arbejder på at få afdækket behovet for pladser i sikrede afdelinger samt behovet for flere behandlingspladser til de »utilpassede« unge.

Behovet for at udvide antallet af sikrede pladser skal især sammenholdes med, at betingelserne for at kunne anbringes i en sikret plads skal være opfyldt. Samtidig skal der tages højde for en række andre forhold, herunder den særlige form for finansiering af udgifterne ved ophold i en sikret afdeling sammenholdt med finansieringen af udgifterne i andre anbringelsessteder efter serviceloven.

Jeg finder det helt afgørende, at nyetablerede pladser dækker de unges behov.